

KARHULAN TEOLLISUUSPUISTON TIEDOTUSLEHTI

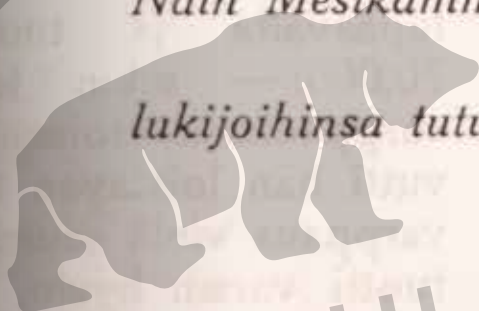
Mesikämmenelle.

V—a.

TEOLLISUUS- PUISTOSSA ON TEHTY OMAA LEHTEÄ 70 VUOTTA

KARAMELLI- TEHTAAN YLEISIN ASIAKASPALAUTE ON: MMMMM...

ALIHANKKIJAT ARVOSTAA PITKÄJÄNTEISTÄ PARTNERI- AJATTELUA

KARHULA

KARHULAN TEOLLISUUSPUISTO

KARHU JA TÄHTI 1/2016

- 2 OMA LEHTI KIRJAA HISTORIAN JA LUO YHTEISHENKEÄ
- 3 TEOLLISUUSPUISTOSSA ON TEHTY
OMAA LEHTEÄ 70 VUOTTA
- 4 KARAMELLITEHTAAN YLEISIN ASIAKASPALAUTE
ON: MMMMM...
- 6 OLLI FALCK – NELJÄNNESSÄ POLVESSA YLI
NELJÄKYMMENTÄ VUOTTA TYÖURAA
TEOLLISUUSPUISTOSSA
- 8 HYVINVOINTIA KOKO SEUDULLE
- 8 ALIHANKKIJÄ ARVOSTAA PITKÄJÄNTEISTÄ
PARTNERIAJATTELUA
- 10 VERKOSTOITUMINEN TUO JOUSTOA JA
TOIMITUSVARMUUTTA
- 12 EDISTYNEITÄ RATKAISUJA ETÄVALVONTAAN JA
AUTOMAATIOON
- 13 LAMPPUVARASTO SOI
KOLMIKULMAN MARKKINOILLA
- 14 TEOLLISUUSPUISTO ON NYT MYÖS LINTUPUISTO

KUSTANTAJA: KARHULAN TEOLLISUUSPUISTOYHDISTYS RY

PÄÄTOIMITTAJA: HANNU OKSANEN, P. 010 234 6642,
HANNU.OKSANEN@DAKAR.FI

TUOTANTO: MEDIATEHDAS DAKAR OY, WWW.DAKAR.FI

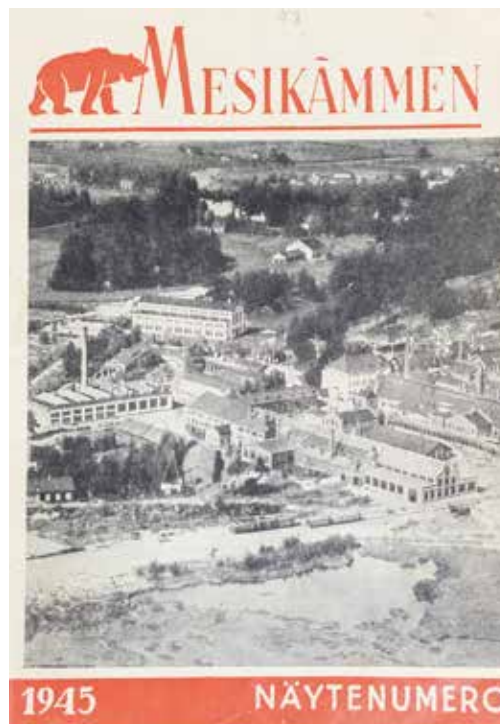
KUVAT: JUKKA KOSKINEN

GRAAFINEN SUUNNITTELU: MARJUT ORENIUS

ONKO SINULLA JUTTUIDEA? KERRO SE MEILLE.

HANNU.OKSANEN@DAKAR.FI

WWW.KARHULANTEOLLISUUSPUISTO.FI

OMA LEHTI KIRJAA HISTORIAN JA LUO YHTEISHENKEÄ

Mesikämmen, Karhulan tehtaitten tiedotuslehti, Karhulan Antti, Karhula nyt, Karhu ja Tähti- lehti ja www-sivut...

"Toivon että lehtemme ensimmäinen numero Teitä miellyttää, ja että vastaisuudessaakin saamme Teiltä tukea kuin tämän ensimmäisen numeron ilmestymisen yhteydessä. Tästä tuesta riippuu suurelta osilta, tuleeko Mesikämmenestä sellainen "meidän kaikkien" lehti jollaiseksi olemme sitä toivoneet ja suunnitelleet."

Sitaatti on Karhulan tehtaitten ensimmäisen oman lehden "Mesikämmenen" näytenumeron pääkirjoituksen viimeinen kappale kielioppivirheineen maaliskuulta 1945. Sen laati lehden päätoimittaja ja Karhulan tehtaitten johtaja Hans Ahlström. Näytenumero tulikin tarpeeseen koska lehden varsinainen ensimmäinen, numeroitu kappale ilmestyi vain pari kuukautta myöhemmin kesällä 1945. Sen jälkeen Teollisuuspuiston oma lehti onkin ilmestynyt, lyhyttä taukoa lukuun ottamatta, yhtäjaksoisesti tähän numeroon saakka. Hans Ahlström oli hyvin perillä väkensä tarpeista, sillä Mesikämmenen ensimmäisten numeroiden sisällössä vasta päättyneen sodan läheisyys on aivan konkreettisesti läsnä. Lehti on hyvin aikakauslehtimäinen, pilakuvineen ja tarinoineen. Se ottaa myös osaa sodasta kärsineiden menetyksiin. Paitsi tärkeä tiedottaja Mesikämmen oli myös lohduttaja ja viihdyttävä ja tienkin sen tehtävä oli myös yhdistää tehtaanväkeä. Olen aina ihaillut Teollisuuspuistossa vallitsevaa yhteisöllisyyttä, joka on edelleen aistittavissa vaikka "yhtiö" onkin pirstaloitunut globaalien omistajien hallintaan. Oma lehti on varmasti ollut kuluneiden 70 vuoden ajan tärkeä tekijä alueen yhteisöllisyyden ylläpitäjänä.

HANNU OKSANEN

LEENA RIIALI EHTI TOIMIA LEHDEN
TOIMITUSSIIKTEERINÄ JA PÄÄTOIMITTAJANA NELJÄLLÄ
ERI VUOSIKYMMENELLÄ, VUOSINA 1974-2003.

TEOLLISUUS- PUISTOSSA ON TEHTY OMAA LEHTEÄ 70 VUOTTA

Vuosi 2015 oli nykyisen Karhu ja Tähti -lehden ilmestymisen 70-vuotisjuhlavuosi. Paljon on kulunut painomustetta siitä, kun ensimmäinen lehti, Mesikämmenen näytenumero, ilmestyi maaliskuussa 1945.

Ahlströmin Karhulan tehtaiden henkilöstölehden syntysanat lausui toimitusjohtaja **Hans Ahlström** sotapalveluksesta palaavien työntekijöiden ja toimihenkilöiden kotiuttamisjuhlassa 12.12.1944. Mesikämmen ilmestyi kaksi kertaa vuodessa vuoteen 1956 saakka.

- Lehden sisältö käsitti tehtaalaisten koko elinkaa-
ren: tehtaan uutisten lisäksi lehdessä oli muun muassa
vauvauutisia ja kuolinilmoituksia, kertoo Ahlströ-
millä 1966-2005 työskennellyt ja lehden myöhempiä
seuraajia neljällä eri vuosikymmenellä toimittanut
Leena Riiali.

Vuonna 1956 Mesikämmenen korvasi koko
Ahlströmin henkilöstölehti Me Kaikki. Uusi lehti
ilmestyi kaikilla Ahlströmin toimintapaikkakunnilla
vuoteen 1990 saakka.

MESIKÄMMENELLE KAIVATTIIN kuitenkin omaa, paikallista
seuraajaa. Syntyi työvoimapäällikkö Martti Hjeltin
toimittama Karhulan Tehtaiden tiedotuslehti, joka
ilmestyi A5-kokoisena vihkosena vuosina 1958-1974.
Vuonna 1974 lehden päätoimittaja vaihtui ja nimi
muuttui. Uuden Karhulan Antti -lehden päätoimit-
tajaksi tuli tiedotuspäällikkö Pentti Paulasto. Lehden
toimitussiihteerinä toimi hänen apulaisekseen tie-
dotussiihteeriksi valittu, siihen asti teleksinhoitajana
työskennellyt Riiali.

- Lehden nimi pohjautui Ahlströmin perustajaan
Antti Ahlströmiin. Tehtaan väki puhui yleisesti
”olevansa Antilla töissä”. Lehden iskulause oli: ”Kerro
Antille, niin Antti kertoo muille”, Riiali kertoo.

Karhulan Antin koko oli aluksi B5, kunnes seu-
raava päätoimittaja, vuonna 1981 pestissä aloittanut
tiedotuspäällikkö **Erkki Noronkoski** halusi muuttaa
koon näyttävämmäksi tabloidiksi. 1970- ja 1980-
luvulla yhtiön ja lehden tiedotuslinja oli Riialin
mukaan tiukka. Keskeneräisistä asioista ei kerrottua.

- Sitä kuusta kuuleminen, jonka juurella asunto,
Riiali kuvaa tiedotuslinjaa vanhalla sananlaskulla.

- Linja muuttui vapaammaksi vasta 1990-luvulla.
Kerrankin muistan, kun minut kutsuttiin töihin sun-
nuntaina, enkä saanut kertoa aiheesta edes Ahlströ-
millä työskennelleelle miehelleni tai muille perheenjä-
senille. Kyseessä oli jutunteko Ahlströmin konepajan
myynnistä Valmetille vuonna 1987, Riiali muistelee
uran varrelta mieleen jäänyttä tapausta.

LEENA RIIALI SIIRTYI lehden päätoimittajan tehtävään
vuonna 1986. Lehdellä oli oma toimitusneuvosto
ja tiedotusosastolla oma valokuvaaja, aluksi **Erkki
Lehto** ja myöhemmin **Timo Vesterinen**. Riiali
kirjoitti itse pääosan lehden sisällöstä. Hän tuotti
myös Me Kaikki -lehteen useita juttuja paikallisesti
Karhulasta. Karhulan Antti ilmestyi parhaimpina
vuosina jopa 11 kertaa vuodessa, joten tyhjin käsin
ei tarvinnut töissä olla. →

Vuonna 1995 Ahlströmin tehdaspalvelut yhtiöitettiin ja liiketoiminnot eriytettiin omiksi yksiköikseen kannattavuuden selvittämiseksi. Syntyi Ahlström Karhulan Palvelut Oy, jonka toimitusjohtajana toimi ensin **Hannu Rouhiainen** ja hänen siirryttyään eläkkeelle 2001 **Samppa Ahtiainen**. Erilliset yksiköt valittivat Karhulan Antti -lehden tulevan liian kalliiksi, koska kulut jyvitetiin yksiköiden kesken. Yksiköt julkaisivat myös jonkin verran omia lehtiään.

- Karhulan Anttia painettiin ja jaettiin parhaimmillaan noin 5000 kappaletta, kaikkien työnteekijöiden lisäksi myös kaikille muille Ahlströmin tehdaspaikkakunnille ja tärkeille sidosryhmille, Riiali sanoo.

2000-LUVULLE TULTAESSA Karhulan teollisuuspuistoon syntyi ja siirtyi useita uusia yrityksiä, jolloin muodostui luonnollinen kohta lehden uudistamiselle. Lehestä tuli Karhulan teollisuuspuiston yhteinen tiedotuslehti, KarhulaNyt. Lehden painosmäärä laski ja se alkoi ilmestyä harvemmin, neljä kertaa vuodessa.

Leena Riiali toimi lehden päätoimittajana vuoteen 2003. Uutena päätoimittajana Riialin jälkeen aloitti **Hannu Oksanen** yhtiönsä Oksanen Töölöstä Oy:n nimissä. Vuonna 2007 alkaen lehteä alkoi tuottaa juuri perustettu Mediatehdas Dakar Oy, joka muutti yhtiön perustamisen yhteydessä teollisuuspuistoon. Samasta vuodesta lähtien lehteä on julkaissut Karhulan Teollisuuspuistoyhdistys ry, jonka jäseniä teollisuuspuistossa toimivat yritykset ovat. Yhdistyksen tehtävänä on muun muassa kehittää alueen yritysten välistä yhteishenkeä.

LEHDEN NIMI palasi lähemmäs alkujuuriaan vuonna 2013, jolloin ensimmäinen Karhu ja Tähti näki päivänvalon.

- Ajatus nimenmuutoksesta syntyi Karhulan teollisuuspuiston historiasta tehdyn, Merikeskus Vellamossa vuodenvaihteessa 2012-2013 esillä olleen Karhu ja Tähti -näyttelyn pohjalta, edelleen lehden päätoimittajana toimiva Hannu Oksanen sanoo.

Kaksi kertaa vuodessa ilmestyvä Karhu ja Tähti -lehti esittelee teollisuuspuiston historian ja perinteisten toimijoiden lisäksi puiston pienyrityksiä ja uudenlaista yritystoimintaa, joita omistus- ja yritysrakenteiden muutos on tuonut puistoon. Painetun lehden lisäksi Karhu ja Tähti on luettavissa myös netissä pdf:nä osoitteessa www.karhulanteollisuuspuisto.fi.

ANITA HEIKKINEN

SUOMEN KARAMELLITEHTAAN
TUOTE ON PUHTAISTA RAAKA-
AINEISTA ENGLANTILAISELLA
SUKURESEPTILLÄ VALMISTETTU
KERMAKARAMELLI, FUDGE.
FUDGEJA SAA MONESSA MAUSSA.

KARAMELLITEHTAAN YLEISIN ASIAKASPALAUTE ON: MMMMM...

Edessäni myyntikojussa on riveittäin makeita herkkuja. Valitsen houkuttelevista kermakaramelleista erikoisen maun: salmiakki-merisuola. Olen Kolmikulman markkinoilla ja maistelen ensimmäistä kertaa Karhulan Teollisuuspuistossa sijaitsevan Suomen Karamellitehtaan fudgeja eli kermakaramelleja.

- Mmmm...

Kysyn karamellitehtaan huhtikuussa perustaneelta **Ricardo Juanicolta** saavatko maistaiset hänen asiakkaansa aina hymyilemään.

- Yleisin asiakaspalaute on: "Mmmm..."

Ja sitten näen hymynaamoja, hän kertoilee nauruen.

FUDGET OVAT englantilaisen perinteen mukaisesti tehtyjä pehmeitä kermaisia karamelleja. Ne eivät ole lainkaan sitkeitä toffeita. Pääsen katsomaan, missä niitä valmistetaan.

Karhulan Teollisuuspuistosta, porttien takaa löytyy suuri rakennus, jonka portaita kipuamalla löytää tiensä hiljaisiin tehdastiloihin. Pienen toimistohuoneen lisäksi tehtaalta löytyy äärimmäisen siisti ja pelkistetty keittiö. Siellä Ricardo Juanico valmistaa kaikki fudget.

- Karamellitehdas-nimi tulee tästä tehdasmiljööstä, ei yrityksen koosta, Ricardo sanoo, mutta muistuttaa, että moni vanha makeistehdas on aloittanut pienestä ja kasvanut vähitellen.

Puolen vuoden kokemuksella mies suhtautuu varsin luottavaisesti Karamellitehtaan mahdollisuuksiin.

- Tai tällaistahan tämä yrittäjän elämä on; Yhtenä päivänä kaikki tuntuu mahtavalta ja toisena päivänä on hiljaista ja miettii, onko

tässä mitään järkeä, hän kertoilee hymyillen.

Ricardo Juanico on asunut Kotkassa kuutisen vuotta ja työskennellyt kokkina muun muassa Wanhassa Fiskarsissa. Hän alkoi tehdä tuttavilleen lapsuudesta tuttuja makeisia lähinnä jouluna ja pääsiäisenä. Vähitellen kypsyi idea, että hän voisi kehittää englantilaisen sukureseptin mukaan tehdystä fudgesta myyntituotteen.

- Kyllä moni pyöritteli päätään, että alkaisin tienata elantoni tekemällä makeisia Kotkassa, hän naurahtaa.

MYÖS KANNUSTUSTA tulevalle yrittäjälle löytyi. Tukea hän sai paitsi lähipiiristä myös Cursorista, josta Ricardo Juanico kertoo saaneensa paljon apua. Varsinaisen valmistamisen lisäksi yrittäjä on myös tuotteiden pakkaaja, tilausten vahvistaja ja postittaja, markkinoija, toimitusjohtaja, juoksupoika...

Suomen Karamellitehdas valmistaa tuotteensa puhtaista suomalaisista raaka-aineista, mikä onkin sen myyntivaltti. Moni arvostaa nykyään sitä, ettei tuotteessa ole E-numeroita ja keinotekoisia väriaineita vaan aitoja raaka-aineita.

- Fudgessa käytetään kermaa, voita ja soke-ria. Eihän se voi olla kuin herkullista! Ricardo nauraa.

KARHULASSA VALMISTETTUJA fudgeja voi ostaa verkkokaupasta, markkinatapahtumista ja se on jo löytänyt tiensä myös erikoisliikkeiden valikoimiin. Karhulastakin suoraan tehtaalta voi herkkuja käydä ostamassa, vaikka tehdas onkin porttien takana eikä varsinaista myymälää ole.

STIINA KIIVERI

SOPIVAN YRITYSTILAN ETSIMINEN ON SAMANLAISTA KUIN ETSISI KOTIA. KUN NÄIN NÄMÄ TILAT KARHULAN TEOLLISUUSPUISTOSSA, TÄMÄ TUNTUI HETI OIKEALTA PAIKALTA! KERTOO HUHTIKUUSSA KARAMELLITEHTAAN PERUSTANUT RICARDO JUANICOLTA.

OLLI FALCK

— NELJÄNNESSÄ POLVESSA YLI NELJÄKYMMENTÄ VUOTTA TYÖURAA TEOLLISUUSPUISTOSSA

Kesällä 2015 A. Ahlström Kiinteistöt Oy:ltä eläköityneen **Olli Falckin** työura Karhulan Teollisuuspuistossa kesti 40 vuotta. Siihen mahtui salaista atomiryhmää, uuniryhmää, tehtaan rakentamista Virossa ja matkoja maailmalla.

Olli Falckin elämä kietoutuu monin tavoin Karhulan Teollisuuspuistoon. Jo Olli Falckin vuonna 1875 syntynyt isoisän isä työskenteli Karhulassa. Vanhoissa valokuvissa tämä esi-isä istuu vakavana mirri kaulassa konttoripöydän ääressä. Hänen poikansa eli Olli Falckin isoisä puolestaan oli Ahlströmillä varastotarkastajana. Olli Falckin isä teki työuransa Ahlströmin Lasivillatehtaan ylimestarina.

-Me kaikki neljä suoraan alenevassa polvessa olemme tehneet täällä koko työhistoriamme eli jokainen 40–50 vuotta, kertoo Olli Falck.

Äidin puoleltakin suvun historia kiinnittyy Karhulan Teollisuuspuistoon. Isoisä perheineen asui Karhulan Sahaniemessä. Äiti on syntynyt yhdessä William Ruthin kadun punaisista taloista. Sukututkimuksista löytyi tieto myös siitä, että toinen isoäiti (s. 1899) on asunut ns. Antipoffin talossa.

Olli Falck muistaa olleensa kymmenvuotiaana muutaman kerran isänsä mukana lasivillatehtaassa. Paikka oli pienelle pojalle pelottava.

-Meteli oli kova. Oli vähän hämärää, sillä ympärillä oli savua. Kului pelottavia ääniä. Tehtaassa oli myös kuuma, käsiteltiin siellä kuumaa lasia, Olli Falck muistelee.

AINOALLA HAKEMUKSELLA ATOMIRYHMÄÄN

Olli Falck ei kuullut tehtaiden kutsua, vaan hakeutui muodin mukaisesti ammattikoulun autopuolelle. Kesällä 1968 tie kävi kuitenkin Karhulan Teollisuuspuistoon kesätyöhin. Opiskelijapoika maalasi paineilmapiut-

kia ja tienasi itselleen ajokorttirahat. Vuotta myöhemmin 18-vuotiaana Olli Falck saapui töihin lasivillatehtaalalle. Työtehtävät etenivät pakkarista nuoremman koneenhoitajan kautta koneenhoitajaksi. Kolmivuorotyötä tuli tehtyä muutamia vuosia. Sitten Falck lähti teknilliseen oppilaitokseen opiskelemaan konstruktitekniikkaa ja rakennesuunnittelua. Opiskeluaikojen kesätyöt löytyivät lasivillatehtaalalta, viimeisenä kesänä hän teki töitä vuoromestarina.

-Tekun jälkeen menin armeijaan ja sitten tein elämäni ainoan työhakemuksen. Hain Ahlströmille atomiryhmään ja pääsin, Falck kertoo.

-Atomiryhmään kuului viisikymmentä henkeä teknikoista tohtoreihin. Hans Ahlström -laboratoriossa koeajettiin kaikki Loviisan reaktorien pumput.

Atomiryhmän työ oli uutta ja hienoa ja vähän salaistakin.

-Silloin nuorina kaksivitosina kuvittelimme tietävämmekä kaikesta kaiken, Falck miettii eläkkeen kynnyksellä.

Loviisan ydinvoimala valmistui ja atomiryhmä loppui. Falck siirtyi seuraavaksi uuniryhmään. Tämä tarkoitti lasiuunien suunnittelua ja remontointia eri tehtaisiin: Karhulaan, Ruukkiin, Forssaan ja Hyvinkäälle. Hyvinkäällä rakennettiin myös lasivillatehdasta.

Osasto loppui vuonna 1983 ja Falck siirtyi pakkauslasin pariin.

-Työskentelin pakkauslasin kunnossapidon työnjohdossa. Vastasin pullokoneiden kunnossapidosta ja hoidin uuniremontteja.

VIRON PROJEKTI VENYI PUOLESTA VUODESTA 17 VUOTEEN

Vuosina 1989–90 Falck toimi projektinvetäjänä, kun Riihimäen lasitehdas purettiin. Lasiuuneihin ja pullokoneisiin liittyvät työtehtävät ja koulutukset kuljettivat myös Sak-

saan, Englantiin, Ranskaan, Ruotsiin ja eri tehtaille Yhdysvaltoihin. Työ oli monipuolista ja mielenkiintoista.

-Vuonna 1990 minulta kysyttiin, lähtisinkö Viroon tekemään lasitehdasta. Projektin piti kestää kuusi kuukautta – loppujen lopuksi kuljin Virossa seitsemäntoista vuotta! Olli Falck naurattaa.

-Viron Järvakandissa on tänä päivänäkin toimiva pakkauslasitehdas. Se oli erittäin kiinnostava kokemus, pioneirihommaa. Viro kuului Neuvostoliittoon silloin kun aloitettiin. Aloitus oli vaikeaa. Viron itsenäistymishulinat olivat päällä. Näin tankit Tallinnassa ja sisältä päin suuren muutoksen. Viron itsenäistyessä projekti keskeytettiin kuudeksi kuukaudeksi, hän muistelee.

Tehtaan ensimmäinen vaihe saatiin käyntiin vuonna 1992, jolloin se siirtyi kokonaan Ahlströmin omistukseen. Toinen linja valmistui vuonna 1993, vuosina 1995–96 laajennettiin tehtaalle kaksi pullolinjaa lisää.

-Pääpaikkani oli koko ajan Karhula. Välillä olin kotikulmilla pitkiäkin aikoja, mutta sitten taas ulkomailla viikko- tai kuukausitolkulla. Loma-aikoina ei innostanut paljon matkustella. Työ oli kiinnostavaa, mutta veihän se aikaa perheeltä, miettii Falck, jolla on kolme poikaa.

UUSI OMISTAJA JA UUDET TYÖMATKAT

Ahlströmin palveluksessa uransa tehneelle Falckille tuli vuonna 1995 yrityskaupan myötä uusi työnantaja: Owens Illinois. Työt Karhulan ja Järvikandin tehtailla jatkuivat, mutta kansainvälisen työpaikan pääpaikka oli Tole-dossa Yhdysvalloissa. Niinpä Falck matkusti toistuvasti koulutuksiin myös Atlantin yli Yhdysvaltoihin.

Owens Illinoisin myötä Falck suuntasi pitkiksi ajoiksi myös Venäjälle.

Kotimaassa 2000-luvulla Falck ahersi kunnossapitopäällikkönä uuniremonttien kimpussa.

”

**OLEN AJATELLUT, ETTÄ
ELÄKEPÄIVILLÄ OPETTELSIN
MATKUSTELEMAAN YHDESSÄ
VAIMONI KANSSA. ILMAN
KIIRETTÄ, OLLI FALCK MIETTII
HYVÄNTUULISENA.**

Vuonna 2006 Falck oli purkamassa Saksassa Düsseldorfin lasitehdasta. Tuolloin ei ollut vielä tietoa, että sama kohtalo on edessä Karhulan lasitehtaalla vuonna 2009.

Karhulan lasitehtaan purkaminen tuli Olli Falckin vastuulle. Määräykseen kuului, että kaikki pullontekemiseen liittyvä tekniikka on purettava pois.

- Muistan sen täydellisen hiljaisuuden lasitehtaassa. Se oli pysäyttävää. Ja kuulla linnunlaulu siellä tyhjässä tilassa, Falck miettii.

Joku lasitehtaan entinen työntekijä halusi nähdä tehtaan vielä kerran – ja itki siinä hiljaisuudessa. Suurin osa ei enää halunnut palata katsomaan suljettuaan kerran tehtaan portit takanaan.

VIELÄ AHLSTRÖMIN MIEHEKSI

Olli Falck oli jo varautunut töiden loppumiseen, mutta Ahlström otti hänet palkkailistoilleen. Vuodesta 2011 asti hän isännöi Ahlströmin Karhulan rakennuksia, joista suuri osa on tyhjillään. Kun Olli Falck tuli aikoinaan Ahlströmille töihin, Karhulassa oli kolmisentuhatta työntekijää. Jäädessään eläkkeelle, hän oli Ahlströmin viimeinen työntekijä Karhulassa.

Teksti: STIINA KIIVERI

Kuva: HANNU OKSANEN

HYVINVOINTIA KOKO SEUDULLE

Karhulan teollisuuspuisto on alusta alkaen ollut Kotkan seudun merkittävin hyvinvoinnin, työpaikkojen ja kasvun luoja. Karhulanlahti on työllistänyt 140 vuoden aikana kymmeniä tuhansia ihmisiä, perheitä ja sukuja. Sen lisäksi alueen toimeliaisuus ja erilaisten palvelujen ja alihankinnan tarve on heijastunut koko seudulle kasvuna, kehityksenä ja vaurautena. Alihankinnan kautta syntyneiden yritysten luku on sekin suuri, yksittäisistä työpaikoista puhumattakaan. Millaisiin summiin mahtaisimme päästä, jos Karhulanlahtien teollisuuden alueellinen vaikutus viime vuosikymmenen lopulta tämän vuosikymmenen alkuun voitaisiin laskea rahassa. Tällä hetkellä Karhulan Teollisuuspuistossa toimivien yritysten Kotkan seudulta ostaman alihankinnan vuotuinen arvo on karkeasti arvioiden 20 miljoonan euron tienoilla. Summa vaihtelee tietenkin suhdanteiden ja tilauskantojen mukaan. Alihankinta painottuu ensisijaisesti konepajoille.

YHTIÖN PILKKOMINEN LISÄSI ALIHANKINTAA

Kun Ahlström eriytti Karhulan tehtaiden eri tuotantoyksiköt 1990-luvulla omiksi tulostavuuksiksi yksiköikseen, niihin perustettiin myös omat osto- ja myyntiosastonsa. Samaan aikaan alkanut Ahlströmin kansainvälistyminen ja kilpailun kiihtyminen edellyttivät yritysten itsenäistämistä ja yhtiöittämistä. Siitä taas seurasi, että myös hankinta oli järjestettävä uudelleen.

Aiemmin tehtailla oli yksi keskusvarasto josta kaikki hankinnat hoidettiin keskitetysti. Organisaation virtaviivaistamisen myötä kukin yksikkö keskittyi vain ydinosaamiseensa, mikä merkitsi myös valmistuksen vähenemistä. Näin ollen keskusvarastoakaan ei enää tarvittu. Nyt keskityttiin yhä enemmän tuotteiden kokoonpanoon, joten tehtaot tarvitsivat tuekseen toimittajaverkoston. Yritysten siirryttyä sittemmin Ahlströmiltä kokonaan uusille omistajille, on alihankinnan tarvekin lisääntynyt Teollisuuspuiston kaikilla toimialoilla.

HANNU OKSANEN

ALIHANKKIJIA ARVOSTAA PITKÄJÄNTEISTÄ PARTNERIAJATTELUA

Kotkan Puolanlaiturissa päämajaansa pitävä, vuonna 1987 perustettu Juhani Haavisto Oy on ollut Sulzer Pumps Finland Oy:n tärkeä alihankkija noin 10 vuoden ajan. Yhtiö tuottaa nykyaikaisella konekannalla korkealaatuisia ja asennusvalmiita koneita, koneenosia ja laitekokonaisuuksia. Yrityksessä vuonna 2000 työskentelyn aloittanut, nykyinen toimitusjohtaja **Jarkko Haavisto** toimii ”Haaviston konepajana” tunnetun yrityksen yrittäjänä toisessa polvessa.

- Sulzer kuten muutkin päämiehemme keskittyvät ydinkomponenttien tuottamiseen. Me toimimme sataprosenttisesti heidän tilauskonepajanaan, Haavisto kertoo työnjaosta.

Juhani Haavisto Oy työllistää 49 työntekijää toimipisteissään Puolanlaiturissa ja Hakamäessä, jonne yritys laajensi Sulzerin ulkoista akselituotantonsa 2010.

- Keskitimme Hakamäkeen akselituotantoyksikön sekä roottorivalmistuksen ja samassa yhteydessä investoimme uuteen tekniikkaan. Olemme saaneet Sulzerilta kiitosta, että akselien toimitusvarmuus, laatu ja kustannukset ovat pysyneet hyvällä tasolla, Haavisto sanoo.

Yksikössä tuotetaan aksleita ja kootaan valmiita roottoreita prosessiteollisuuden tarpeisiin ja esimerkiksi jätevesipumppaamoihin. Aksleita valmistetaan Karhulan lisäksi Sulzerin Ruotsin tehtaalle. Toinen suuri asiakas on Grundfos, jolle konepaja toimittaa roottoreita muun muassa Unkariin.

Metsäteollisuuden kriisin myötä myös Juhani Haavisto Oy on kokenut suomalaisen konepajateollisuuden sukellukset 2000-luvulla, unohtamatta 1990-luvun lamaa.

- Nousimme notkahduksista palkkaamalla huonoimmassa tilanteessa vuonna 2010 parhaan myyntimiehen **Arto Palmian** sekä tekemällä muita tärkeitä osoittautuneita valintoja, Haavisto kertoo haastavista vuosista.

Valinnat ja riskinotto on kannattanut: yhtiön liikevaihto vuonna 2014 oli 7,5 miljoonaa euroa, josta Sulzerin Karhulan yksikön osuus on jopa 25 prosenttia. Sulzerin lisäksi Juhani Haavisto Oy tekee Karhulan suuntaan yhteistyötä muun muassa Andritzin ja Kotka Coatingsin kanssa. Konepajan muita merkittäviä asiakkaita ovat esimerkiksi Runtech Systems, Outotec, Valmet ja Marioff.

- Sulzer on meille asiakkaana elintärkeä. Asiakkaana Sulzer toimii pitkäjänteisesti partneriajattelun pohjalta. Tällaisen asiakkaan kanssa on motivoivaa työskennellä, Haavisto sanoo.

JUHANI HAAVISTO OY:N TOIMITUSJOHTAJA JARKKO HAAVISTO ON TYYTYVÄINEN HIEMAN YLI VUODEN TOIMINEEN AUTOMATISOIDUN AKSELEIDEN TUOTANTOSOLUN TEHOKKUUTEEN.

VERKOSTOITUMINEN TUO JOUSTOA JA TOIMITUSVARMUUTTA

TOIMIVAT VERKOSTOT ja liiketoimintaa tukeva yhteistyö toimittajien kanssa perustuvat yhteisesti sovittuihin pelisääntöihin sekä organisaation kykyyn johtaa hankintaprosessia ja omaa toimittajaverkostoaan, arvioi Coor Service Managementin **Mika Rainemaa**.

TAVALLISENA ARKIPÄIVÄNÄ Karhulan teollisuuspuiston alueella asioi kymmenittäin ajoneuvoja, joista osa kuuluu Karhulan teollisuuspuistossa toimiville yrityksille ja osa teollisuuspuistoyritysten alihankkijoille ja kumppaneille. Teollisuuspuistossa toimivat yritykset tekevät yhteistyötä paitsi keskinäisen verkostosopimuksen puitteissa niin myös kukin omien sopimustoimittajiensa ja kumppaneidensa kanssa.

SOPIMUSPÄÄLLIKKÖ MIKA RAINEMAA Coorilta toteaa, että liiketoiminnan menestymisen kannalta paras lopputulos saavutetaan sillä, että oman toiminnan johtamisen lisäksi organisaatiolla on kyky johtaa myös omaa kumppaniverkostoaan: ”Harva yritys tai organisaation on joka ikisen alan erikoisasiantuntija, jolloin omaa osaamista ja palvelutarjontaa

voidaan täydentää kumppaneiden ja alihankintaverkoston avulla. Paikallinen yhteistyö on meille tärkeää. Yhteistyö tuo liiketoimintahyötyjä paitsi meille niin alihankinnan kautta syntyy myös välillisiä työllisyysvaikutuksia, kun voimme toimeksiantojemme puitteissa tarjota työtä myös kumppaniyritystemme henkilöstölle. Alihankinnan avulla voimme tarvittaessa sopeuttaa resurssien määrän kulloiseenkin markkinatilanteeseen.”

VERKOSTOITUMINEN YRITYSMAAILMASSA ei ole suinkaan uusi ilmiö, mutta aikaisemmin siitä on käytetty lähinnä termiä alihankinta. Alihankinta mielletään usein valmistukseen liittyväksi, vaikka se yhtä lailla soveltuu kuvaamaan myös palvelujen toimittamiseen liittyvää yritysten välistä yhteistyötä. Käytettiinpä sitten kumpaa tahansa termiä, on kyse ennen kaikkea työn tekemisestä laadukkaasti, kustannustehokkaasti ja joustavasti. Yhteistyön pohjaksi tarvitaan luottamus sekä yhteiset pelisäännöt.

”Olemme vuosien saatossa kasvattaneet omaa osaamistamme laaja-alaisesti ja pys-

tymme hoitamaan isoja toimeksiantoja, jotka edellyttävät usean eri palvelualueen erikoisosaamista. Siitä huolimatta tarvitsemme menestyäksemme myös kumppaneita, joiden avulla voimme taata palveluiden jatkuvuuden esimerkiksi erilaisissa joustoa vaativissa tilanteissa”, Mika Rainemaa sanoo ja nimeää esimerkkeinä kausiluontoiset tai erikoiskalustoa vaativat toimeksiannot.

TILAAJAVASTUULAKI OHJAA kaikkia Coorin hankintaan liittyviä toimenpiteitä, ja tilaajavastuulain sisältämiä lakisääteisiä velvoitteita edellytetään myös paikallisilta toimittajilta Karhulan ja koko Kymenlaakson alueella. ”Coor on osa Luotettava Kumppani -verkostoa, ja edellytämme tilaajavastuulain noudattamista myös toimittajiltamme ja sopimuskumppaneiltamme. Toimittajamme sitoutuvat lisäksi Coorin toimittajille tarkoitettun Code of Conductin eli eettisen säännösten noudattamiseen. Sujuva yhteistyö sekä paikallisen että konserninlaajuisen kumppaniverkoston kanssa on meille kaiken A ja O”, Mika Rainemaa summaa.

**COOR SERVICE MANAGEMENTIN
SOPIMUSPÄÄLLIKKÖ
MIKA RAINEMAA**

**SOPIVA KONTTORI JA TOIMIVAT
TILAT KOTELOPAJALLEMME SEKÄ
VARASTOLLEMME LÖYTYIVÄT
AIKAISEMMAN KARHULAN LASITEHTAAN
TILOISTA, KERTOO YRITYKSEN
TOIMITUSJOHTAJA JARMO VÄKEVÄ.**

EDISTYNEITÄ RATKAISUJA ETÄVALVONTAAN JA AUTOMAATIOON

Rakennusautomaatiopalveluja ja räätälöityjä kiinteistöautomaati-oratkaisuja asiakkailleen tarjoava AdConSys Oy muutti Karhulan teollisuuspuistoon kesäkuussa 2014 Karhulan keskustasta.

- Toteutimme Wanhan Lasimestarin ilmanvaihdon ja lämmityksen automaatisaneerauksen, jolloin tutustuin Ahlströmin kiinteistöpäällikkö **Mikko Koskiahteeseen**. Vähän aikaa pohdittuamme sopiva konttori ja toimivat tilat kotelopajallemme sekä varastollemme löytyivät aikaisemman Karhulan lasitehtaan tiloista, kertoo yrityksen toimitusjohtaja **Jarmo Väkevä**.

ADCONSISYYS TARJOAA Ahlströmille pääasiassa rakennusautomaatio- ja valvomopalveluja Karhulan teollisuuspuiston alueella. Yritys on liittännyt AdConSys -kiinteistövalvomoon alueella sijaitsevien Ahlströmin kiinteistöjen ilmanvaihtokoneiden ja lämmityksen automaatiota. Ahlströmin kiinteistöpäällikkö voi nyt seurata ja säätää reaaliajassa esimerkiksi tilojen lämpötiloja ja ilmanvaihdon käyntiaikoja netin kautta periaatteessa mistä päin Suomea tahansa.

- Olemme keskustelleet myös mahdollisuudesta tarjota palveluja muihin Ahlströmin toimipisteisiin ja kiinteistöihin, Väkevä sanoo.

ADCONSISYN MUUTTO alueelle on merkinnyt uusia mahdollisuuksia sekä yhtiölle itselleen että Ahlströmille.

- Asiakas saa apua rakennusautomaation toteuttamiseen, ja meille riittää töitä. Kiinteistöpäällikkö soittaa usein suoraan minulle ja hän saa avun heti. Konsultoimme mielellämme, kommentoimme esimerkiksi erilaisia suunnitelmia ja annamme ohjeita automaation toteuttamiseksi esimerkiksi energiansäästöä ja hyviä sisäilmaolosuhteita ajatellen. Yhteistyö on ollut mutkatonta, Väkevä kehuu.

- Toivomme tietenkin, että voimme jatkossa tarjota palveluja myös teollisuuspuiston muille yrityksille ja että yhteistyö Ahlströmin kanssa jatkuu niin pitkään, kuin yritykset ovat olemassa.

ADCONSISYN ON perustettu Kotkassa 1993 alun perin nimellä KL-automaatio. Erilaisten yritysjärjestelyjen myötä nimi muutettiin nykymuotoon vuonna 2003. AdConSys työllistää koko Suomessa 23 henkilöä, joista suurin osa, 13 henkilöä, työskentelee Karhulassa. Kotkan lisäksi yrityksellä on aluetoimistot Järvenpäässä, Lappeenrannassa ja Tampereella. Yrityksen kotipaikka on ainakin toistaiseksi Järvenpää.

- Ajatuksissa on ollut myös muuttaa kotipaikka Kotkaan, yrityksen syntysijoille, Väkevä pohtii.

ADCONSISYN OY:N LIIKEVAIHTO vuonna 2014 oli noin 2,6 miljoonaa euroa. Tällä hetkellä Ahlströmille myytävät palvelut muodostavat n. 1-2 prosenttia liikevaihdosta. AdConSys tekee yhteistyötä myös alueella toimivan Coor Service Management Karhulan kanssa, ja sen muita suuria asiakkaita Kotkan-Haminan seudulla ovat esimerkiksi Kymen Seudun Osuuskauppa ja Etelä-Kymenlaakson ammattiopisto Ekami

ANITA HEIKKINEN

LAULAJA SANNA PEKONEN KITAROINEEN
JA KOSKETINSOITTAJA AKI IRINO SEKÄ
MONIKULTTUURIKESKUKSEN RUMPURYHMÄ, JOSSA
MUSISOIVAT DAVID HAGAN, JOSEPH BOL JA HENRY ALEX.

LAMPPUVARASTO SOI KOLMIKULMAN MARKKINOILLA

KOTKAN KAUNEIMMAN KADUN MARKKINATUNNELMA SÄILYI LÄMPÖISENÄ, VAIKKA SADE SÄIKYTTI VÄKEÄ KOJUILTA.
HISTORIALLISEN LAMPPUVARASTON SUOJASSA SAI NAUTTIA MUSIIKISTA, KAHVISTA JA SEURUSTELUSTA.

Syyskuun ensimmäisenä lauantaina William Ruthin kadun varrelle nousi jälleen markkinakojuja. Punaisten puutalojen reunustama tie sai taas monet ihastelemaan miljöön kauneutta.

Tunnelma nousi heti kattoon myös historiallisen Lamppuvaraston suojissa, kun Kotkan ja Haminan Nuoriso-orkesteri kajautti sävellet ilmoille. Muppet Shown tunnusmusiikki kajahti ja kahvilan pöydiltä hupenivat monet herkut: sitruunaiset ja marjaiset kakut, mustikkaiset ja puolukkaiset pullat.

LÄHIRUOKAA JA KÄSITÖITÄ

Muutamia myyntipöytiä ja kirppisrekkejä oli sisällä ja kymmenkunta myyntikojua ulkona, jonne varsin pian saapuikin kutsumaton vieras: sade.

- Viime vuonna jo oltiin ja silloin ilma suosi, mikä näkyi väkimäärässä. Alue on kaunis ja täällä on rento fiilis, kiitteli **Paula Kankaanranta**, joka kauppasi lappeenrantalaisen Öljypuun tuotteita ja antoi samalla maistiaisiksi valkosipulia monenlaisista purkeista. Makuelämyksiä syntyi.

Valkosipulin jälkeen viereisessä kojussa tuoksui vahvasti villa.

- Karitsan liha on meidän pääasiallinen tuotteemme, jota saa tilata. Eettisistä syistä lampaista otetaan kuitenkin kaikki käyttöön. Suomenlampaalla on erinomaiset turkis- ja villaominaisuudet, kertoo **Anu Turu** Sepälän lammastilalta Miehikkälästä. Kojuun on levitetty huovutettuja lapasia ja tossuja, villasukkia ja pehmoisia taljoja.

Villakojun vieressä on makea hunajakoju.

- Hunaja tulee Pyhtäältä, joten eiköhän tässä vielä LähiHunajasta voi puhua, juttelee **Timo Paavola**, jolle William Ruthin katu tuli tutuksi 1970-luvulla.

- Olen käynyt täällä aikoinaan Konepajakoulun, hän muistelee.

KANSAINVÄLISIÄ RYTMEJÄ

Kun ulkona ropisi sade, Lamppuvarastosta kantautui kutsuva rumpumusiikki. Afrikkalaiset rytmit kietoutuivat sateen kohinaan. Upeasta tunnelmasta vastasi monikulttuurikeskuksen rumpuryhmä, jossa musisoivat **David Hagan, Joseph Bol ja Henry Alex**.

Sitten lavalle nousi musisoimaan laulaja **Sanna Pekonen** kitaroineen ja kosketinsoittaja **Aki Irino**. Raikasääninen Sanna Pekonen hurmasi yleisönsä omilla biiseillään.

- Musiikillisesti äidinkieleni on englanti, laulan myös ranskaksi ja suomeksi. Biisini lähtevät yhdestä lauseesta tai ajatuksesta, ja ne kertovat elämästä ja tunteista, Sanna Pekonen kertoo.

Lamppuvarastossa musiikin tunnelma välittyi vahvasti ja laulaja sai rumpuryhmän mukaansa.

- Koko lattia tärisi ja tuli ihan älyttömän hyvä fiilis, Sanna Pekonen kertoo innoissaan.

Sekä Sanna Pekonen että Aki Irino olivat sitä mieltä, että sateen ympäröimässä Lamppuvarastossa oli hieno soittaa. Ropina toi oman tunnelman musiikille.

- Kolmikulman markkinoilla kuulee hyvin, millainen on monikulttuurinen Kotka, kiittelee Karhulan Teollisuuspuistoyhdistyksen toiminnanjohtaja ja tapahtuman järjestäjä **Hannu Oksanen** leppoisassa markkinatunnelmassa.

Kolmikulman syysmarkkinat William Ruthin kadulla järjestettiin nyt kolmatta kertaa.

Teksti: STIINA KIIVERI

TEOLLISUUSPUISTO ON NYT MYÖS LINTUPUISTO

URPO KOPONEN, kotkalainen luontomies valtakunnan hui-
pulta on asentanut Teollisuuspuistoon 15 linnunpönttöä.
Pöntöt sijaitsevat Pajatien ja joenhaaran väliin jäävällä
alueella. Jokirannassa on myös muutama pönttö Telkälle
ja Isokoskelolle. Parkkipaikan pohjoispuolella olevan
koivikon asumuksiin asettuneen keväällä 2016 mm. käki,
käenpiika, uuttukyyhky, leppälintu, sinitiaainen... ja joku-
nen muukin tuttu siivekäs.

TEOLLISUUSPUISTOSSA ON ylipäätään varsin runsas linnusto,
joten uusi lähiö on paikallaan. Tässä yhteydessä on syytä
mainita, että William Ruthin kadulla on asustellut jo
vuosien ajan melko harvinainen mustaleppälintu, jota
harrastajat käyvät keväisin bongailmassa.

LINNUNPÖNTÖT OVAT Urpo Koposen erikoisalaa ja hän on
julkaissut, toisen luontomiehen, **Juha Laaksosen** kanssa
pönttöjä käsittelevän erittäin suosittuun ja vuoden 2013
luontokirjaksi valitun ”Pihan linnut ja pöntöt”. Valinnan
teki tasavallan presidentin puoliso **Jenni Haukio**.

ASiantuntijan PÖNTÖT ovat laatutavaraa ja säänkestäviä.
Koposen mukaan materiaaleissa ei ole tingitty ja eri
lintulajien erityispiirteetkin on otettu huomioon. Ter-
vapääskyjen pöntöissä on jopa portaat, jotta poikaset
pääsevät helposti ulos kun on aika lähteä maailmalle.
Urpo Koponen on koodannut jokaisen Teollisuuspuiston
pöntön, jotta voi tarkkailla niiden elämää.

JENNI HUKIO KUTSUI Koposen myös linnanjuhliin. Koposen ja
Laaksosen ovat niin ikään asentaneet rouva Haukion ja
presidentti Niinistön pyynnöstä linnunpönttöjään myös
Mäntyniemeen. Kymenlaakson metsissä on Koposen jäl-
jiltä parituhatta linnunpönttöä. Urpo Koponen on saanut
luonnonsuojelu- ja valistustyöstään myös Kymenlaakson
luonnonsuojelupiirin ympäristöpalkinnon.

TEKSTI JA KUVAT: HANNU OKSANEN

TERVAPÄÄSKYSTEN
PÖNTÖSSÄ ON
PORTAAT POIKASIA
VARTEN.

VESIVANERI
TAKALEVYSSÄ SUOJAA
PÖNTÖN KOSTEDELTA
JA LAHOAMISELTA,
VALISTAA URPO
KOPONEN.

JOKAISEN PÖNTÖN
TIEDOT LÖYTYVÄT
URPO KOPOSEN
MUISTIVIHOSTA.

PÖNTTÖ NUMERO 15
ODOTTAA KEVÄTTÄ JA
KOTTARASIA.

HISTORIALLISEN TEOLLISUUSPUISTON ALUEELLA TOIMII MYÖS MEDIATEHDAS DAKAR.

Tehokkaalla markkinointi-
viestinnällä uusia
tuloksia uuteen
vuoteen! Ota yhteyttä
ja tule tutustumaan!

- markkinointisuunnittelu
- markkinointimateriaalit
- yritysilmmeet ja yritysvideot
- verkkosivut ja valokuvat

dakar

www.dakar.fi

**iTravel -
INFONÄYTÖT
opastukseen
ja viestintään**

- Aulanäytöt
- Videowall-ratkaisut
- Opastusnäytöt sisään ja ulos
- Kotimainen helppokäyttöinen infonäyttöjärjestelmä

KYSY TARJOUS PAIKALLISELTA!

iTravel.fi / p. 045 114 4400

William Ruthinkatu 3, Kotka

RATTAAT PYÖRIMÄÄN

TOIMISTOTILOJA
VARASTOTILOJA
TUOTANTOTILOJA

www.karhulanteollisuuspuisto.fi

ITÄRANNAN
SAUNA

INFO: RANNAN SAUNAAAN tai
www.kaakko135.fi/palvelut/itarannan-sauna

ITÄRANNAN JYHKEÄT JA RAUHALLISET MERIMAISEMAT KUTSUVAT!
SAUNAILTA YSTÄVILLE / ELÄMYS ASIAKKAILLE / KOKOUKSET, JUHLAT JA TYKY-PÄIVÄT

www.dakar.fi

dakar